

pa sedaj je vse drugači. Nestanovitno vreme, pogostno deževje s solnčnim sijanjem vred poljske pridelke zlo kvari. Od sv. Urbana do zdej še ni bilo nobenega dne brez dežja, in spolnil se je pregovor tukajšnjih kmetov: „če gre dež na sv. Urbana dan, gre potem do sv. Vida vsaki dan, in če gre na sv. Vida dan, gre tudi do sv. Ivana vsaki dan.“ Zavolj tako spremenljivega vremena je žito rijavo, rež se po nekterih krajih že suši, sadež ne more od tal, sadje bo grintavo in piškavo, in če skor drugači ne bo, je slaba letina gotova *).

Ljudje se trudijo, da bi pa pri drugi strani kak krajcar zaslužili, ko jim domači pridelk ne zda, da bi imeli živeža zadosti. Eni gredo v tuje kraje zaslužkov iskat, drugi skušajo doma pri lesu kaj zaslužiti, ter jih po Bači, Idrici in Soči v Gorico plavijo. S tem bodo pa tudi gojzde v kratkem času tako do čistega pokončali, da že sovo skerbi, kam se bo skrivala; zato je čez navado začela že tudi po dnevi tuliti.

Pri dervah pa tudi marsikterega moža nesrečna smert doletí. Ni dolgo, kar sta dva vtonila, dva so pa derva na suhem do smerti ubile.

Po nekterih krajih imajo ljudje navado na sv. Ivana dan cvetlice v slamnate strehe vtikati, ali pa jih pred hiše stlati. Ko bi pač „Novice“ vedile in hotle povedati, od kod ta navada pride in kaj pomeni, bi nemara marsikteremu bravcu vstregle.

A. Flander.

Iz Ljubljane. Gosp. Schmidt, kterega nam je slavna Graška kmetijska družba zavolj drénaže v Ljubljano poslala, se je zamogel tukaj le toliko muditi, da se je s predsednikom naše kmetijske družbe gosp. Terpine-om pogovoril zastran začetka in izpeljave tega imenitnega dela, in da je gosp. Baumgartner-u pokazal drénažne cevi delati, kterega glino je zato posebno dobro poterdil. O 14 dneh pride njega namestnik k nam, in bo pri nas ostal, dokler ne bo travnikov vsih lastnikov na to novo vižo zboljšal, ki so se dosihmal za to pri kmetijski družbi oglasili. Začel bo s močirnim travnikom mestne gosposke, kteri zraven Dolenske ceste pod nekdanjim Gromadki-tovim gradom leži, in ki bo očiten izgled vsim kmetovavcem: kaj zamore drénaža. Kakor se na Štajarskem zboljševanje senožet po ti novi viži tako razširjuje, da gosp. Schmidt ne vé kje bi pred začel, tako, mislimo, bo tudi pri nas, kadar bojo kmetovavci sami vidili: kako dobro in obilo se splačujejo v malo letih vsi stroški te poprave. Gosp. Podkrajšek, pridni oskerbnik mestnega gospodarstva in vés vnet tudi za to novo obdelovanje, kteremu se hvala poje po ptujih in domačih deželah, je en cel popoldan gosp. predsednika kmetijske družbe, gosp. Schmidt-a in vrednika „Novic“ po Ljubljanskem močirju vodil in skazoval njegov stan. Nismo se mogli dosto prečuditi nad rodovitnostjo tega zemljiša, posebno pridnih gospodarjev, in gosp. Schmidt je — vés nadušen v ogledovanju tega obširnega zemljiša — zaklical: „in kaj bi to zemljiše še le po drénaži zamoglo biti, ker je prilžnost tako lepa ga tudi primerno močiti!“ In gosp. Schmidt je mojster, ki to dobro presoditi vé. Obljubil nam je tudi o tem svoje misli očitno na znanje dati.

Novičar iz mnogih krajev.

Dunajski vradni časnik je te dni razglasil cesarski sklep od 21. p. m., po kterem je za Ogersko de-

želo, ki se bo v prihodnje po novi osnovi ravno tako vladala, kakor vse druge krovine austrijskega cesarstva, 113 cesarskih vradnikov za politično opravišstvo izvoljenih, namreč 3 dvorni svetovavci, 24 svetovavcev deželnega poglavarstva, 43 okrajnih (komitatnih) poglavarjev, in 43 prvih okrajnih komisarjev; za temi je izvolilo c. k. ministerstvo notranjih oprav še 34 sekretarjev v službi deželnega poglavarstva, ki bo razdeljeno v 5 oddelkov. So pa ti vradniki deloma iz Ogerskega, deloma iz drugih dežel izvoljeni. — Tiroljsko in Vorarlberško bo imelo 5 okrajn (kresij). — Odbor Dunajskega društva za izdajanje koristnih in cenih ljudskih bukov je razglasilo unidan opravila in račun tega društva, iz kterega razvidimo, da šteje društvo sedaj 871 družbenikov z zagotovljenim letnim plačilom od 2519 fl. 30 kr., brez tega, kar so podarile mnoge svitle osebe iz cesarske rodovine temu društvu. Pod nadpisom „Večernice“ izdaja društvo bukvice podučnega in kratkočasnega zapopadka; vsaka knjižica ima 72 do 76 strani, in da si jo vsled društvenega namena tudi manj premožen človek lahko kupi, velja le 10 kraje. Spisatelj taci knjižice plačuje društvo po 40 fl. za pòlo. — V Modricah so 25. dan unega mesca ob 6. zvečer gledali redek prikazik na nebu — troje sonc na enkrat. Sonce je stalo med dvema majhnima oblakama, in na teh se je, kakor v sercalu (špeglu), svetilo na vsaki strani še eno sonce; pa le 5 minut se je vidil ti lepi prikazik, ki je zginul berž ko so megle drugač se postavile. — Zdaj je gotovo, da je turška vlada zaveršla terjanje rusovsko. Turki hrepéné po vojski in vlada je za vojsko pripravljena; celi svet ima sedaj na rusovskega cara oči obrnjene: kaj bo storil. — Z veliko slovestnostjo so 16. dan p. m. Černogorci prenesli na Cetinje kosti slavnega vladika in branitelja domovine pred turško silo Danila Petroviča, ki je v letu 1735 umerl in v cerkvi Podmajniškega samostana v prostem grobu dosihmal počival. Ker je ti samostan od leta 1837 lastnina našega cesarstva, je knez černogorski austrijsko vlado prosil: naj mu dovoli prekop, kar mu je tudi dovolila. — Čez Smirno na Turškem se je 14. dan p. m. vlekla tako silna truma kobilic, da je sonce zakrivala; 3 ure dolgo se je vlekla grozna truma, na milione jih je pocepalo v morje.

Oném.

(Zabavljica).

Kmet vseje na njivo zarano pšenico,
Vsejana požene. Bom polnil mešnjico,
Si misli in pravi: petice bom štel,
Ko bodem bogato v jeseni požel.

Trop kozlov bradatih oboha zeleno,
In pride tak urno na neograjeno,
Da preden ga kmet je zagledal na nje,
Mu lačna nesnaga nar lepši obje.

Da b' stebila objedene v novič pognale,
In tudi pohojene zopet ustale,
Iz slame strašila po njivi ravná,
Pa ko se umakne, na nje ga imá.

Na zadnje nevoljin sozida zidove,
Zaplete robide bodeče v plotove.
Kaj dela trop, ko zamašen je vsak kot?
Po stari navadi objeda spet plot.

—ó.

Zastavica.

Čerko prvo in poslednjo
V svoji roki ti imaš,
Usta kažejo ti srednjo, —
Večnogato zver poznaš.

*) Sv. Peter in Pavl sta zvedrila saj pri nas tako, da taci jasni dni brez naj manjši meglice, kakor so bili dan pred sv. Petrom in Pavlom in dnevi po tem, že dolgo ne pomnimo. Veliko merve se bo dalo vendar lepo domú spraviti in za polje in ngrade bo tudi boljše, ako vreme tako ostane.

Vred.